

Jeg har også skrevet et eksempel mere op, og det er om tekstiler. Det er jo sådan i dag – og det er også på grund af den hæslige skat – at de fleste tekstilvirksomheder får tegnet kjoler, skjorter, jakker og bukser osv. og måske også klippet lidt ud her i Danmark. Så bliver tøjet sendt til Langtborstian, det kan være mange tusind kilometer væk, hvor det bliver syet. Så kommer det tilbage, hvor det sådan lige bliver gået igennem og måske får sat knapper på osv., og så bliver det sendt ud i forretningen eller igen solgt til udlandet. Altså ressourcespild – frem og tilbage.

Jeg kan ikke lade være med lige at slå op i bemærkningerne, hvor der jo står en masse om trafik, og hvordan vi skal geberde os. Nu har jeg hørt på flere trafikpolitiske redegørelser her i salen. Der har man sagt, at vi skal have flyttet godstransport fra varevogne og lastbiler over til DSB, altså over på toget og så over på et skib, men hvad er det, DSB nu gør? De nedlægger for eksempel halvdelen af de afgang, toget har på den strækning, hvor hr. Ole Vagn Christensen bor, og til Struer, fordi det er for dyrt. Transporten skal altså lægges over på busser og lastbiler.

Vi har så mange gode planer her i landet, men når alt kommer til alt, så er det jo afhængigt af, hvad tingene koster. Det er det, der vil bære frem. Det er det, der vil blive dagen i morgen. Og derfor er jeg meget, meget glad for særlig Det Radikale Venstres løfte om at ville gå med ind i en skattesænkning. Og så får de lidt mere grøn udvikling her i landet.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu kan jeg ikke finde et eller andet, der ligger tæt ved hr. Aage Brusgaard, men det vil lykkes mig en dag.

Jeg bliver mere og mere glad for hr. Aage Brusgaard og ikke mindst for hans politik. Man siger: Halvt begyndt er halvt fuldendt. Og på indkomstskatteområdet kan vi jo sikkert godt blive enige om, at det, det drejer sig om, er at få indkomstskatten ned. Men det, der jo er interessant, er, om hr. Aage Brusgaard også kan være med på den sidste del. Altså det, der i hr. Aage Brusgaards regnestykke blev til 43,4 pct., for så vidt jeg hørte det, så var det 56,6 pct., vi var enige i. Det, vi mangler, er nemlig den del, der hedder de grønne afgifter, for det, jeg snakker om, er, at vi godt nok kan sænke afgiften på arbejdskraft, men til gengæld så øger vi afgiften på resourcer.

Men det må hr. Aage Brusgaard jo også være enig i, for som hr. Aage Brusgaard siger, så er problemet jo, at det er blevet så pokkers billigt at bruge pesticider og kvælstof og alle de andre ting, der belaster miljøet. Og derfor skal vi selvfølgelig gøre det dyrere.

Så glæder det mig, at hr. Aage Brusgaard åbenbart kan være med på, at vi styrker den kollektive trafik, at vi ikke nedlægger flere toglinjer osv. Det kan kun glæde et radikalt hjerte.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hvis jeg altså husker ret, så er der stadig væk fire punkter på dagsordenen efter dette her, så jeg skal ikke forlænge debatten, og det er jo heller ikke en debat om grønne afgifter.

Men jeg gerne lige sige, at dér, hvor jeg bor, har vi vores egen boring. Vi henter ledningsført vand op, og vi plejer egentlig kun at betale for den strøm, det koster. Og der er jo det med grønne afgifter, at nu skal vi altså om et par år give 5 kr. eller 5,25 kr., eller hvor meget det nu er, pr. m³, og det kalder man så en grøn afgift.

Jeg vil gerne have, at den radikale ordfører forklarer mig og andre herinde i salen, hvordan det hjælper på CO₂-udslippet, på grønne regnskaber osv., at det vand, jeg drikker, vasker mig selv og bilen i, lige pludselig koster 6-7 kr., hvor det førhen var gratis. Det var sådan lige et eksempel; jeg kunne komme med mange andre, men det tillader tiden ikke.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja, hr. Aage Brusgaard har en pointe. Det er rigtigt nok – at spare på vandet bidrager ikke væsentligt til at begrænse CO₂-udslippet, og det er da heller ikke derfor, vi har grønne afgifter på vand.

Årsagen til det er, at vi for det første mangler vand visse steder i Danmark, og dertil kommer – og det er det værste – at stadig flere vandboringer må lukke, fordi vi finder giftrester i dem, og derfor skal vi spare på det vand, vi har. Dertil kommer, at hver eneste gang man bruger 1 l vand, så er der også 1 l vand, der skal igennem et rensningsanlæg, som altså giver nogle miljøproblemer i den anden ende.

Så det er årsagen til, at der er grønne afgifter på vand; det er derfor, hr. Aage Brusgaard også skal betale en grøn afgift. Det er jeg sikker på han kommer til at gøre med glæde på et tidspunkt, når hans skat falder.